

Strona znajduje się w archiwum.

Pocałunek śmierci

W 1533 roku Tomasz Morus (Thomas More) odmówił udziału w koronacji Anny Boleyn na królową Anglii. Odmowa była wzięta za akt przeciw Annie i mimo, iż nie istnieją dokumenty opisujące jej reakcję, to uważa się, że byłoby do niej niepodobne zostawić taką zniewagę bez echa. Odmowa, czego Morus nie przewidział, była pocałunkiem śmierci.

Henryk VIII był wściekły i wkrótce po ceremonii Morus został oskarżony o przyjęcie łapówek w czasie, gdy był Przewodniczącym Izby Lordów (Lord Chancellor).

Niejaki Parnell skierował skargę do króla, donosząc, że kiedy Tomasz był przewodniczącym Izby Lordów, wydał wyrok przeciw niemu, za co otrzymał od żony adwersarza jako łapówkę – wielki złoty kielich.

Król zawezwał Morusa, by wytłumaczył się z zarzutów. Ten twierdził, że natarczywość kobiety była tak ogromna, że z grzeczności nie odmówił przyjęcia kielicha, natychmiast napełniając go winem, wzniósł toast za jej zdrowie i, mimo jej sprzeciwu, zwrócił podarunek.

Innym razem, również w dzień nowego roku, pani Croaker, bardzo bogata kobieta,

zjawiła się u Morusa, który wydał wyrok przeciw Lordowi z Arundel. Ofiarowała ona Morusowi parę rękawiczek, wewnątrz których znajdowały się złote monety. Tomasz z podziękowaniem przyjął rękawice, ale odmówił pieniędzy twierdząc: „Pani, ponieważ byłoby sprzeczne z dobrymi manierami odmówienie od kobiety noworocznego prezentu, stąd jest mi niezmiernie miło przyjąć te rękawiczki. Ale, co się zaś tyczy ich podszewki – absolutnie odmawiam”. Takie oświadczenie zmusiło panią Croaker do wzięcia monet z powrotem.

Kiedy jego córka poinformowała go o tym, że zarzuty zostały oddalone, Morus odpowiedział; "quod differtur, non aufertur" - co się odwlecze, to nie uciecze.

Morus z oskarżeń o łapówki wyszedł z honorem, ośmieszając tych, którzy chcieli go pogrążyć. Jednak 13 kwietnia 1534 roku raz jeszcze go wezwano przed komisję, by przysiągł swoje poparcie wobec Act of Succession. Morus zaakceptował prawo Parlamentu do uznania Anny Boleyn za prawną królową Anglii, ale uparcie odmawiał, wraz z biskupem Rochester – Johnem Fisherem, złożenia przysięgi, której preambuła była antypapieska.

4 dni później Morus został uwięziony w londyńskiej Tower, gdzie przygotował „Dialogue of Comfort against Tribulation”. Podczas pobytu w więzieniu, kilkakrotnie odwiedził go Thomas Cromwell, namawiając do złożenia przysięgi, czego jednak Morus stanowczo odmawiał.

1 lipca 1535 roku, w obecności Lorda Kanclerza – Sir Thomasa Audley’a, a także ojca, wuja i brata Anny Boleyn, odbył się proces Tomasza Morusa, w wyniku którego został on uznany winnym najpoważniejszej zdrady i skazany na śmierć.

6 lipca dokonano egzekucji przez ścięcie, a jego głowę umieszczono na palu przy London Bridge.*

W 1886 roku Tomasz Morus został beatyfikowany, a w 1935 roku pod wpływem petycji angielskich katolików, kanonizowany razem z Fischerem. Jan Paweł II w 2000 roku ustanowił Tomasza Morusa patronem mężów stanu i polityków.

* praktykę tę stosowano w stosunku do zdrajców

Źródła: *online-literature.com*; *duhaime.org*